

Cursiefjes schrijven is een beetje schrijven als een blinde. Ik bedoel: je schrijft wat je denkt te moeten/mogen/kunnen schrijven, met de inspiratie van het moment, de confrontatie met het bijenuniversum of imkersmo(nu)mentum, de in calculatie van de lezersreactie - en dat kan zijn consternatie of appreciatie -, de animatie met beelden en prenten, de associatie van woorden en woordspelingen, de infiltratie van vreemde woorden en gedachten, om dan uit te monden in een publicatie met provocatie of revelatie.

Wat je wel niet goed kan inschatten is de lezer zijn depreciatie of irritatie. Want op een stuk, gelezen met verkeerde interpretatie, komt niet gauw lezersreactie. Een stuk met te veel probatie kan schadelijk zijn voor mijn reputatie! Zoals bv een literaire excursie met de tie-constellatie of – connotatie. Een stuk met fascinatie, kan dan wel rekenen op een korte mail felicitatie en dat is voor mij de indicatie van een vruchtbare cursieve exploitatie.

Cursiefjes schrijven in de marge van een imkersblad – ja, het staat telkens op de laatste bladzijden – heeft zijn bestaansrecht verworven door het feit dat er bijen bestaan, door het feit dat rond dat kleine insect grote groepen van bijenhouders (beekeepers in 't Engels) zijn ontstaan, en door de invoering van een tijdschriftje waarin een cursivist observeert, citeert, meningen poneert, bijentaal stileert altijd met de bedoeling het gezellig te houden. Het is als een kip die haar ei kwijt wil en daarna luidkeels begint te kakelen. Of als een koningin die haar eitjes kwijt wil maar dan zonder tuten of kwaken.

Cursiefjes schrijven gaat over leven, licht, lucht, liefhebben, lezen, luisteren, lijden ... en

Lachen

Aan dat levensmedicijn hebben we allen nood. Lachen doet spieren trillen die anders werkloos blijven. Lachen is de ware gymnastiek voor geest, hart en gelaat. Lachen helpt je je eigen relativiteit en die van de ander in een milder licht te plaatsen. Lachen verzacht stress of andere vormen van pijn. Lachen helpt de eigen mening niet voor de enige waarheid te houden. Lachen is op

z'n best als het subtiel is, 'met de tong in de kaak': dit is de zachte ironie. Lachen is helend. Maar nooit als het uitlachen is. Toen Maggie De Block als minister (en maxi-ster) in maart 2020 beval: 'Blijf in uw kot', trokken onze bijen d'r zich niks van aan, alleen de huisjesslakken luisterden! Is dat uitlachen? Of toen mijn vrouw niet goed wist wat zeggen, bij de eerste minuut van 2021, toen ik mijn jaarbelofte uitsprak: "Sjoeke, dit jaar hoop ik meer naar jou te luisteren dan naar de virologen en politici". Anders heeft ze altijd een ongelovig antwoord klaar, maar toen stond ze schaak. Gelukkig niet mat! De volgende zet was een kus. Was me dat lang geleden, zeg!

Lachen begint met je eigen miserie. Ja waarom schaam ik me niet dat mijn bijen niet allemaal Maradonna's zijn, Pele's, Cruyfs, Lukaku's, de Bruyne's, Hazards, Driesjes (Mertens) zijn, Messi's, Ronaldo's, Courtois of Tessa's (Wullaert)? Ellendig toch! Maar breng die allemaal eens bijeen, dan heb je een 'weireldpluugske', zou Raymond Goethals zeggen. En kweek daar dan eens mee verder!

Lachen moet ons behoeden tegen zelfmoord, als een Courtois bijvoorbeeld per malheur een bal door zijn benen in doel laat glippen, of als een imker per ongeluk een koningin door zijn vingers laat glippen bij het merken. Lachen is het medicijn als een bijtje ons op een steeksken trakteert! Lachen is het dodelijkste vaccin en meest resistente middel tegen corona en varroa. Als je één van beiden ontdekt, direct naar het vaccinatiecentrum. Eerst de bovenarm even ontsmetten met wat schuurpapier en dan de prik van een bij.

Lach tegen je vijand

Lachen is als in de spiegel kijken en een vijand opmerken. Hou een (bijen)koningin een spiegel voor en ze gaat haar vijand te lijf! Wat doe je als je merkt dat je achter je open bijenkast staat te werken met je gulp nog open! Lachen of ritsen? Waarom staan bijen nooit in de file als ze komen aangevlogen in de vliedspleet? Omdat ze ritsen! Maar als een vrachtwagen op de weg ritst, gebeurt het wel eens dat hij zijn lading verliest en dan is het miserie, miserie, miserie... Bijen verliezen ook eenmaal per jaar hun lading, na het eerste winter ontwaken. Miserie met de vrouw als de witte lakens dan te drogen hangen! En waarom vrezen vakantiegangers zozeer de 14-daagse quarantaine. Wat moeten onze koninginnen dan zeggen? Zij moeten hun

ganse leven in quarantaine nadat ze eenmaal een sexfeestje hebben gebouwd. Maar koninginnen vergelijken met een beroep dat het daglicht niet mag zien, is dan weer van de honingpot gerukt!

Een Amerikaanse acteur zei ooit: "Met humor kan men de vrouwen het gemakkelijkst verleiden want de meeste vrouwen lachen graag voor dat ze beginnen te kussen." Voeg daar nog het woord 'honing' aan toe en ze zullen dadelijk overgaan tot tongzoenen. Imkers wisten dat al langer hoe ze een vrouw moeten 'binnen doen'! Allé, weer iets verklapt uit de biecht!

God lacht er een beetje mee!

Lachen wil de tragiek van het leven onderdrukken. Lachen is het ezelsbruggetje dat je over armoede en ongeluk heen helpt. Lachen is een lichamelijke beperking of afwijking waarover jammer genoeg niet alle mensen beschikken! Lachen op zich is niet beperkend. Is weten dat een mens beperkt is, niet perfect of volmaakt hoeft te zijn, maar legt een pleister op eigen en andermans onvolmaaktheid. Ik verdenk zelfs God ervan dat Hij niet perfect was. Toen hij de bijen had geschapen, maakte hij zich vliegensvlug uit de voeten. Zoals ook toen Hij uit Adams rib Eva had gecreëerd. Eva zag God direct wegvlugten en nam daarom vliegensvlug een vijgenblad. Wellicht moet het dan al herfst geweest zijn. Had ze beter voor haar mond gehouden ipv Adam in de jonagold te doen bijten. Eva lachte en dat was de eerste vrouwelijke make-up. Gratis nog wel, zonder cosmetica. Adam had een nog groter blad gehouden voor zijn onderwereld, waarop Eva schalks schaterde:
- Stoefffer!

Eigenlijk toch niet slecht bekeken van Adam. Als een bij daar zou landen, dat zou pas niet goed komen!

En wat in het scheppingsverhaal altijd verzwegen wordt: In de appel zat een hongerige wesp en die had Eva efkes een pikuurke gezet op een nogal gevoelig onderdeel van haar lichaam met serieuze zwelling tot gevolg. Het was de eerste gratis vaccinatie in de geschiedenis. Tegen wat? Tegen reuma! Van de lach naar de traan in enkele stonden of seconden. In paniek vraagt Eva:

- Schaa.àaat, blijf je mij nog graag zien nu?

- Euh, tja, enfin, awel, zie, oeh, 't is..., ik moet ..., hoe zal ik het zeggen... Wie anders?

Hij vond Eva overigens zo'n unieke uitvinding dat hij direct een imkersterm als liefkozing verkoos:

- Bieke toch, jij zijt de prachtigste vrouw ter wereld! Ik zou niet eens een andere willen!

Waarop Eva: - Mijn lieve dar-ling, jij bent de enige echte ware, echt waar! Daarop doken ze het struikgewas in, zonder vijgenbladen, ver uit het zicht van God, die hen bevolen had: - Ga en vermenigvuldig U. Maar dit plaatje hadden ze niet gezien:

En de Schepper moest even lachen met zijn mens-uitvinding.

Ik sluit dit stukje af met succes, want ik wou vandaag wat humor brengen en ik ben wel licht of grandioos mislukt om je te doen lachen. Jammer dat ik geen lachbandje kan opzetten. Ik wou jullie lachschokken meten met de seismograaf – waarmee aardbevingen worden gemeten – en hij is blijven hangen op 0 op de schaal van Richter! Als dit geen cursiefje was voor jou, dan moet je je hoofd een beetje schuin houden en het herlezen zonder mondmasker, zo wordt het toch nog een lachcursiefje ... van imker Charlie Eylenbosch

